Torquay, Devon, UK, 2015

Stalo se už tradicí naší školy, že jednou za dva roky se studenti vyššího gymnázia vydají na studijní a poznávací zájezd do Velké Británie. Letos jsme se rozhodli pro město Torquay v hrabství Devon.

A místo slov si raději prohlédněte pár fotek:

Do Anglie jsme jeli 28 hodin a po noci strávené v autobuse jsme dorazili v dešti, ale to nám nezabránilo v tom, abychom se podívali na Model Village v Torquay, jinak muzeum zmenšené Británie.

A hned potom, ještě pořád v dešti, do muzea Bygones, čili muzea zašlých časů staré dobré Anglie.

A pak už konečně vyšlo sluníčko, které nás už téměř neopustilo, takže malá procházka v překrásném údolí Torquay byla víc než příjemná.

Pak už nastala trochu nervozita, do jaké rodiny se dostaneme a jestli těm Angličanům budeme rozumět a jestli nám bude u nich chutnat. Dopadlo to (skoro) výborně a ráno konečně vyspaní jsme šli do školy.

A po škole trochu vyčistit hlavy do Dartmoorského přírodního parku.

A taky jsme si trochu zahorolozili na skále Haytrock :)

A potom trochu toho tichého rozjímání. Ale ne, mše to nebyla, to jen průvodkyně poutavě vypráví o anglických dějinách.

Kolem páté čaj o páté. Sestával z čaje a koláčku s "clotted cream" a džemem na devonský či cornwallský způsob.

Ve škole jsme se učili...

...a taky trochu hráli.

A na závěr dne jedna hodně anglická

Ve středu po škole společná fotka v Torquay, v pozadí Atlantik...

....a pak do Exeteru, kde jsme si prohlédli katedrálu a potom už jenom hodně nakupovali.

Útesy, na kterých stojí zřícenina hradu Tintagel, byly vysoké, rozeklané a nebezpečné,

a na pedagogický dozor z té dětské bezstarostnosti šly mrákoty.

Zato "fish and chips" na závěr dne přišly vhod. Mňam. Taková čerstvá ryba to je jiné kafe než ty naše mražené. I zapřisáhlí odpůrci ryb uznali, že na tom něco je.

Přišel pátek a s ním konec vzdělávání. Závěrečný ceremoniál s certifikáty na dvoře školy Riviera English School.

Pak ještě nakoupit pár drobností pro sebe, rodinu a kamarády. :)

Ještě na skok do skanzenu Cockington Village. Naučili jsme se slovíčko "thatched roof", čili došková střecha.

A v lesoparku jsme se fakt vyblbli

Na konci světa.

Ještě jedna hromadná na cornwallské pláži Porthscurno...

...a hurá do moře!

Vstupenky do divadla Minack jsme si nalepili na čelo

a pak už jen obdivovali krásu tohoto světového unikátu, který vybudovala jedna jediná dáma jménem Rowena Cade z kusu skály jen za pomoci svého zahradníka. Škoda, že zrovna nehráli třeba Bouři od Shakespeara.

Poslední den jsme strávili - hádejte kde?

Nic? Tak znovu. Jestlipak víte, že těmi hodinami, za kterými se skrývá Big Ben, by projely čtyři double-deckery, dva a dva nad sebou? Hloupost, tudy autobusy nejezdí :)

Lodí po Temži jedeme domů. Ach jo.
Sweet Thames, run softly, until I finish my song.
(T.S. Eliot, The Waste Land)

A to je konec.

Vlastně není. Tradice se musí dodržovat a brzy zase nashledanou v Anglii.

Jolana Ryčlová a Jaroslava Šupová

(Ve fotoreportáži byly použity fotky Jolany Ryčlové a Martina Kučaby.